

Sygn. akt III AUa 643/12

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 października 2012 r.

Sąd Apelacyjny - III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Gdańsku

w składzie:

Przewodniczący:	SSA Bożena Grubba (spr.)
Sędziowie:	SSA Grażyna Czyżak SSA Barbara Mazur
Protokolant:	Aleksandra Portaszkiewicz

po rozpoznaniu w dniu 30 października 2012 r. w Gdańsku

sprawy W. B.

przeciwko

Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

o prawo do emerytury pomostowej

na skutek apelacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G.

od wyroku Sądu Okręgowego w Gdańsku VII Wydziału Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

z dnia 21 lutego 2012 r., sygn. akt VII U 2998/11

oddala apelację.

Sygn. akt III AUa 643/12

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 21 czerwca 2011 roku organ rentowy odmówił W. B. prawa do emerytury pomostowej.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł ubezpieczony W. B., wnosząc o przyznanie prawa do emerytury pomostowej.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie, powołując się argumentację zawartą w uzasadnieniu wydanej decyzji.

Wyrokiem z dnia 21 lutego 2012 r. Sąd Okręgowy w Gdańsku VII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych zmienił zakażoną decyzję i przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury pomostowej z dniem ukończenia 55 roku życia.

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd Okręgowy oparł na następujących ustaleniach i rozważaniach:

W. B., urodzony dnia (...), w dniu 1 października 2010 r. złożył wniosek o emeryturę pomostową.

Decyzją z dnia 18 lutego 2011 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych przyznał wnioskodawcy prawo do emerytury pomostowej od 22.10.2010r.

Decyzją z dnia 21 czerwca 2011 r., zaskarżoną w niniejszym postępowaniu, Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w G., uchylił decyzję z dnia 18.02.2011 r. i odmówił prawa do emerytury pomostowej z uwagi na niespełnienie warunków do nabycia tego prawa, tj. wobec nie udowodnienia 10-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach, o którym w art. 3 ust. 1 i ust. 3 ustawy pomostowej oraz wobec nie udokumentowania, że przed 1 stycznia 1999r. wnioskodawca wykonywał prace w szczególnych warunkach w rozumieniu ust. 1 i ust. 3 ustawy pomostowej. W toku postępowania przed organem rentowym ubezpieczony udowodnił 1 miesiąc pracy w szczególnych warunkach. Do czasu pracy w szczególnych warunkach zaliczono wnioskodawcy okres od 1 września 2010 r. do 30 września 2010 r.

Ubezpieczony W. B. w okresie od 1 marca 1981 r. do 30 czerwca 1993 r. był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...) w S. na stanowisku rybaka morskiego, a w okresie od 1 lipca 1993 r. do 15 kwietnia 1997 r. był zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...) w K. na stanowisku rybaka morskiego.

W momencie złożenia wniosku o emeryturę W. B. nie pozostawał w stosunku pracy.

Powyższy stan faktyczny Sąd Okręgowy ustalił na podstawie dokumentów zgromadzonych w aktach ubezpieczeniowych pozwanego organu rentowego oraz przedłożonych do akt sprawy.

Sąd Okręgowy wskazał, iż zgodnie z art. 4 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o emeryturach pomostowych (Dz. 2008. Nr 237, póź. 1656 ze zm.), prawo do emerytury pomostowej, z uwzględnieniem art. 12, przysługuje pracownikowi, który spełnia łącznie następujące warunki:

1. urodził się po dniu 31 grudnia 1948 roku;
2. ma okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze wynoszący co najmniej 15 lat;
3. osiągnął wiek wynoszący co najmniej 55 lat dla kobiet i co najmniej 60 lat dla mężczyzn;
4. ma okres składkowy i nieskładkowy, ustalony na zasadach określonych w art. 5-9 i art. 11 ustawy o emeryturach i rentach z FUS, wynoszący co najmniej 20 lat dla kobiet i najmniej 25 lat dla mężczyzn;
5. przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach lub prace w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 13 ustawy o emeryturach i rentach z FUS;
6. po dniu 31 grudnia 2008 roku wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
7. nastąpiło z nim rozwiązanie stosunku pracy.

Z kolei art. 49 ustawy stanowi, że prawo do emerytury pomostowej przysługuje również osobie, która:

1. po dniu 31 grudnia 2008 r. nie wykonywała pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3;
2. spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1-5 i 7 i art. 5-12;
3. w dniu wejścia w życie ustawy miała wymagany w przepisach, o których mowa w pkt 2, okres pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3.

Nadto, z art. 8 ustawy wynika, że pracownik wykonujący prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr I do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4 - 7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

- osiągnął wiek wynoszący co najmniej 50 lat dla kobiet i co najmniej 55 lat dla mężczyzn;
- ma okres pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr I do ustawy, wynoszący co najmniej 10 lat.

Sąd I instancji przypomniał, iż w niniejszej sprawie niesporne było, iż ubezpieczony urodził się po dniu 31 grudnia 1948 r., ukończył 55 rok życia oraz rozwiązał stosunek pracy. Kwestią sporną pozostawało natomiast to, czy ubezpieczony przed dniem 1 stycznia 1999 roku wykonywał prace w szczególnych warunkach oraz czy ubezpieczony osiągnął, dziesięcioletni staż pracy w szczególnych warunkach, o którym mowa w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr I do ustawy. Z uwagi bowiem na fakt, iż ubezpieczony nie ukończył 60 roku życia, należało rozważyć, czy spełnia on przesłanki do przyznania emerytury pomostowej wskazane w art. 8 ustawy.

Na wstępie Sąd Okręgowy przytoczył stanowisko Sądu Najwyższego wyrażone w wyroku z 5 czerwca 2007 r., I UK 376/06, zgodnie z którym nabycie prawa do emerytury w wieku emerytalnym jest przywilejem w stosunku do nabywania emerytur w powszechnym wieku emerytalnym, przeto skorzystanie z tego prawa nie może podlegać uznaniu lub opierać się na wykładni rozszerzającej, ale powinno mieć oparcie w ustalonych okolicznościach faktycznych sprawy, które spełniają prawne wymagania zakwalifikowania określonej pracy jako zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. W celu zakwalifikowania danej pracy jako wykonywanej w szczególnych warunkach należy odwołać się do prac wymienionych w punkcie 20, 22 i 32 załącznika nr I ustawy o emeryturach pomostowych.

Zgodnie z punktem 22 załącznika do ustawy, pracą w szczególnych warunkach jest praca rybaków morskich.

Pozwany na rozprawie w dniu 21 lutego 2012 r. nie kwestionował, iż wnioskodawca w okresie od 1 marca 1981 r. do 15 kwietnia 1997r. pracował na stanowisku rybaka morskiego, a jedynie podnosił, iż wnioskodawca nie legitymuje się świadectwem wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze z powołaniem się na stanowiska wymienione w załączniku nr I do ustawy pomostowej.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż zgodnie z art. 3 ust. 7 ustawy pomostowej za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy (z dnia 19 grudnia 2008r.) prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS. Przepisami, do których odsyła ustawa o emeryturach i rentach z FUS jest rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. 4983r. nr 8 póź. 43 ze zm.).

Stosownie do treści § 2 rozporządzenia, okresami pracy uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze jest wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy pracy w szczególnych warunkach stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji, w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach, wystawionym według stosownego wzoru lub w świadectwie pracy.

Sąd I instancji wskazał, iż w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 15 grudnia 2008r., wskazano, iż W. B. wykonywał prace w szczególnych warunkach w okresie od 1 lipca 1993r. do 15 kwietnia 1997r., będąc zatrudniony w Spółdzielni Pracy (...)w K. na stanowisku rybaka morskiego, a w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 16.12.2008r. wskazano, iż W. B. wykonywał prace w szczególnych warunkach w okresie od 01 marca 1981r. do 30 czerwca 1993r. będąc zatrudnionym w Spółdzielni Pracy (...)w S. na stanowisku rybaka morskiego. W obydwu ww. świadectwach pracy jako podstawę prawną wskazano załącznik do Rozporządzenia

Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. (DZ. U z 1983 r. Nr 8 poz. 43) w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach wykaz B dział IV poz. 4 oraz przepisy resortowe, tj. Zarządzenie nr 24 Ministra - Kierownika Urzędu Gospodarski Morskiej z dnia 15 sierpnia 1983r. (SP VIII 1/1840/4/83) w sprawie prac wykonywanych w szczególnych warunkach w zakładach pracy resortu gospodarski morskiej (wykaz B dział IV poz. 4 pkt 12) oraz Uchwałę nr 80 Zarządu Centralnego Związku (...)z dnia 30 czerwca 1983r. załącznik nr 1 wykaz B dział IV poz. 4 pkt 12.

W ocenie Sądu Okręgowego, w świetle przytoczonej powyżej regulacji z art. 3 ust 7 ustawy pomostowej wskazać należy, iż praca wykonywana przez wnioskodawcę świadczona była przed dniem wejścia w życie ustawy pomostowej, a to ustalenie daje podstawę do zaliczenia tego okresu do pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu art. 8 ustawy pomostowej.

Zdaniem Sądu I instancji, przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż prace wykonywane przez W. B. należy uznać za pracę wykonywane w szczególnych warunkach na stanowisku rybaka morskiego (poz. 22 załącznika nr I do ustawy pomostowej), gdyż z przedłożonych przez W. B. świadectw wykonywania pracy w szczególnych warunkach z dnia 15.12.2008r. i 16.12.2008r. wprost wynika, iż był on zatrudniony w okresie od 1 marca 1981 r. do 30 czerwca 1993r. w Spółdzielni Pracy i (...) w S. na stanowisku rybaka morskiego oraz w okresie od 1 lipca 1993r. do 15 kwietnia 1997r. w Spółdzielni Pracy (...) w K. także na stanowisku rybaka morskiego.

Sąd Okręgowy wskazał nadto, iż określenie praca rybaków morskich należy interpretować ściśle, co oznacza, że można uznać, że rybakim morskim jest osoba zajmująca się poławianiem ryb, która jest w skutek tego narażona na działanie czynników szkodliwych oraz pracę w niesprzyjających warunkach atmosferycznych.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sad I instancji wskazał, iż przeprowadzone postępowanie dowodowe wykazało, iż ubezpieczony legitymuje się wymaganym okresem 10 lat pracy w warunkach szczególnych, wobec uwzględnienia okresu od 1 marca 1981 r. do 30 czerwca 1993 r. z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w S. na stanowisku rybaka morskiego oraz w okresie od 1 lipca 1993r. do 15 kwietnia 1997r. z tytułu zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) w K. także na stanowisku rybaka morskiego i jednocześnie przesądza to, iż przed 1 stycznia 1999r. wykonywał prace w szczególnych warunkach.

Sąd Okręgowy podkreślił, iż wprowadzie rozporządzenie z dnia 7 lutego 1983r. (DZ. U z 1983r. Nr 8 poz. 43) w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze samo w sobie nie może stanowić podstawy do zakwalifikowania określonej pracy jako pracy w szczególnych warunkach stosownie do reguł wskazanych w art. 8 ustawy o emeryturach pomostowych, jednakże w oparciu o regulację wynikającą z art. 3 ust. 7 ustawy o emeryturach pomostowych ustawodawca dopuścił taką możliwość.

Reasumując powyższe, w ocenie Sądu I instancji wnioskodawca udowodnił, iż w spornym okresie wykonywał pracę uzasadniającą przyznanie mu prawa do emerytury pomostowej na zasadach określonych w tej ustawie.

Apelacje od powyższego wyroku wywiódł pozwany organ rentowy, zarzucając:

- 1) naruszenie prawa materialnego - art. 8 ustawy z dnia 19.12.2008 roku o emeryturach pomostowych poprzez przyznanie W. B. prawa do emerytury pomostowej z dniem ukończenia 55 roku życia
- 2) naruszenie prawa procesowego - art. 233 § 1 k.p.c. poprzez przekroczenie granic swobodnej oceny dowodów, a w konsekwencji poczynienie błędnych ustaleń faktycznych co do przysługujących uprawnień do emerytury pomostowej.

Wskazując na powyższą podstawę apelacji pozwany wniósł o:

- 1) zmianę zaskarżonego wyroku, tj. o oddalenie odwołania, ewentualnie,
- 2) uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd I instancji.

W uzasadnieniu skarżący wskazał, iż można przyjąć, że B. W. wykonywał prace rybaka morskiego w okresie zatrudnienia w Spółdzielni Pracy (...) W K. od 01.07.1993 roku do 15.04.1997 roku. W stosunku jednak do okresu zatrudnienia (...) Spółdzielnia Pracy (...) w S. od 01.03.1981 roku do 30.06.1993 roku nie zostało przeprowadzone żadne postępowanie dowodowe, mające na celu faktyczne ustalenie od jakiego okresu w pełnym wymiarze czasu pracy W. B. wykonywał pracę jako rybak morski. Z uwagi na niepodważalny fakt przedłożenia umowę o pracę od dnia 01.03.1981 roku na czas nieokreślony na stanowisku praktykanta rybaka łodziowego.

Zdaniem pozwanego, uznanie przez Sąd Okręgowy okresu zatrudnienia W. B. od 01.03.1981 do 30.06.1993 roku jako pracy w szczególnych warunkach nastąpiło z naruszeniem przepisów ustawy z dnia 19.12.2008 roku o emeryturze pomostowej (Dz.U z 2008 roku Nr 237, poz. 1656) - stanowisko praktykanta rybaka łodziowego nie mieści się w wykazie prac w szczególnych warunkach wymienionych w załączniku numer 1 do ustawy z dnia 19.12.2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz.U z 2008 roku Nr 237, poz. 1656).

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelacja organu rentowego okazała się niezasadna, w związku z czym należało ją oddalić.

Przedmiotem sporu w niniejszej sprawie było spełnienie przez wnioskodawcę W. B. przesłanek przyznania mu prawa do emerytury pomostowej, w tym zwłaszcza przesłanki 10-letniego okresu pracy w warunkach szczególnych.

We wskazanym powyżej zakresie Sąd Okręgowy przeprowadził stosowne postępowanie dowodowe, a w swych ustaleniach i wnioskach nie wykroczył poza ramy swobodnej oceny wiarygodności i mocy dowodów wynikające z przepisu art. 233 k.p.c., nie popełnił też uchybień w zakresie kwalifikacji prawnej ustalonych faktów, które mogłyby uzasadnić ingerencję w treść zaskarżonego orzeczenia. W konsekwencji, Sąd odwoławczy, oceniając jako prawidłowe ustalenia faktyczne i rozważania prawne dokonane przez Sąd pierwszej instancji uznał je za własne, co oznacza, iż zbędnym jest ich szczegółowe powtarzanie w uzasadnieniu wyroku Sądu odwoławczego (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 1998 r., sygn. I PKN 339/98, OSNAPiUS z 1999 r., z. 24, poz. 776).

Jak trafnie wskazał Sąd Okręgowy, prawo do emerytury pomostowej może zostać przyznane po spełnieniu przesłanek wynikających z art. 4 bądź art. 49 ustawy z dnia 19 grudnia 2008 roku o emeryturach pomostowych (Dz. U. 2008. Nr 237, poz. 1656 ze zm.). Do uzyskania prawa do emerytury pomostowej na podstawie art. 4 ustawy, konieczne jest wykonywanie pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o emeryturach pomostowych po dniu 31 grudnia 2008 r., natomiast do 15-letniego stażu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze zastosowanie mieć mogą przepisy ustawy o emeryturach pomostowych jak i ogólne przepisy wskazane w ustawie o emeryturach i rentach z FUS (czyli prace wymienione w zał. A lub B do rozporządzenia Rady Ministrów z 7 lutego 1983 r.). W Rozdziale 9 ustawy - Przepisy przejściowe, dostosowawcze i końcowe, wprowadzony został natomiast przepis art. 49 ustawy, w którym obowiązkowy staż pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ustawy po 2008 r. zastąpiony został warunkiem 15-letniego stażu pracy w warunkach szczególnych w rozumieniu art. 3 ustawy (a nie jak w art. 4 – na zasadach ogólnych). Zważywszy na fakt, iż W. B. wykonywał pracę w szczególnych warunkach, o której mowa w pkt 22 załącznika nr 1 do ustawy (rybak morski), zastosowanie do niego winien mieć także przepis art. 8 ustawy, zgodnie z którym pracownik wykonujący prace w szczególnych warunkach wymienione w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, który spełnia warunki określone w art. 4 pkt 1, 4 - 7, nabywa prawo do emerytury pomostowej, jeżeli:

- osiągnął wiek wynoszący co najmniej 50 lat dla kobiet i co najmniej 55 lat dla mężczyzn;
- ma okres pracy w szczególnych warunkach wymienionej w pkt 20, 22 i 32 załącznika nr 1 do ustawy, wynoszący co najmniej 10 lat.

Na etapie postępowania apelacyjnego spór stron sprowadzał się do okresu pracy od 1 marca 1981 r. do 30 czerwca 1993 r. w Spółdzielni Pracy (...), bowiem Zakład Ubezpieczeń Społecznych nie kwestionował już pracy w Spółdzielni Pracy (...) jako pracy w szczególnych warunkach.

Sąd Apelacyjny w pełnej mierze podziela ustalenia Sądu Okręgowego, iż wnioskodawca wykazał, że praca wykonywana przez niego Spółdzielni Pracy (...) była pracą w warunkach szczególnych w rozumieniu ustawy. Ubezpieczony przedłożył bowiem świadectwa pracy w warunkach szczególnych, w których wyraźnie wskazano, że w okresie od 1 marca 1981 r. do 30 czerwca 1993 r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace rybaków morskich. Zdaniem Sądu Odwoławczego brak jest podstaw, aby kwestionować treść powyższego zaświadczenia. Wprawdzie zgodnie z utrwalonym stanowiskiem judykatury, świadectwo pracy w warunkach szczególnych wydane pracownikowi przez pracodawcę stanowi jedynie domniemanie i podstawę do przyjęcia, iż okres pracy w nim podany jest okresem pracy w warunkach szczególnych, o którym mowa w art. 32 ust. 2 ustawy z 1998 r. o emeryturach i rentach z FUS. W postępowaniu sądowym świadectwo pracy traktuje się jako dokument prywatny w rozumieniu art. 245 k.p.c., który stanowi jedynie dowód tego, że osoba, która je podpisała, złożyła oświadczenie zawarte w dokumencie. Jak każdy dokument nieurzędowy w rozumieniu art. 244 § 1 i 2 k.p.c. podlega kontroli zarówno co do prawidłowości wskazanych w nim faktów, jak i co do prawidłowości wskazanej podstawy prawnej, gdyż podmiot wydający to świadectwo nie jest organem państwowym ani organem wykonującym zadania z zakresu administracji państwowej dowodowych. Sąd może zatem prowadzić postępowanie dowodowe zmierzające do ustalenia, czy praca wykonywana przez stronę, była wykonywana w warunkach wymaganych we właściwych przepisach (por. wyrok SA w Białymstoku z dnia 24 września 2008r., III AUa 795/08, OSB 2008/4/60; wyrok SA w Katowicach z dnia 4 listopada 2008r., III AUa 3113/08, LEX nr 552003). Niemniej jednak w okolicznościach niniejszej sprawy, brak jest podstaw, aby świadectwu temu nie dać wiary. Pozwany nie przedstawił bowiem żadnych istotnych przeciwdowodów, które powodowałyby wątpliwości Sądu.

Nie może być także podstawą zakwestionowania wartości dowodowej świadectwa pracy w warunkach szczególnych okoliczność, że nie odesłano w nim do wykazu prac w warunkach szczególnych zawartych w załączniku do ustawy o emeryturach pomostowych, bowiem zgodnie z treścią art. 3 ust. 7 ustawy pomostowej, za pracowników wykonujących prace w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze uważa się również osoby wykonujące przed dniem wejścia w życie ustawy prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, w rozumieniu art. 3 ust. 1 i 3 ustawy lub art. 32 i art. 33 ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Wbrew twierdzeniom skarżącego, o tym że wnioskodawca nie pracował w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy jako rybak, nie świadczy także umowa o pracę z dnia 28 lutego 1981 r., w której wskazano, że wnioskodawcę zatrudnia się na czas nieokreślony na stanowisku praktykanta łódzkiego. Zdaniem Sądu Odwoławczego, jest bowiem oczywistym, że stanowisko praktykanta jest jedynie stanowiskiem przejściowym, po którym w razie kontynuacji zatrudnienia następuje zamiana na stanowisko samodzielnego pracownika.

Na etapie postępowania apelacyjnego brak było sporu co stażu pracy w warunkach szczególnych w łącznym wymiarze 3 lat 10 miesięcy i 15 dni, a zatem do 10 lat brakowało ubezpieczonemu 6 lat 1 miesiąc i 15 dni. W Spółdzielni Pracy (...) wnioskodawca przepracował natomiast łącznie 12 lat i 4 miesiące. Zdaniem Sądu Apelacyjnego, w świetle zasad logiki i doświadczenia życiowego, niemożliwym jest, aby W. B. pracował jako praktykant dłużej niż 6 lat 2 miesiące i 15 dni, a zatem na stanowisku rybaka morskiego niewątpliwie przepracował w okresie wystarczającym do łącznego zaliczenia mu co najmniej 10 lat pracy w warunkach szczególnych.

Reasumując, stwierdzić trzeba, iż wnioskodawca spełnił przesłanki przyznania mu prawa do emerytury pomostowej, a zatem Sąd I instancji trafnie zmienił zaskarżoną decyzję.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Apelacyjny na podstawie art. 385 k.p.c. orzekł jak w sentencji.